## Vremenske imenice

## Teorija - priložne imenice

Ovu smo temu okrznuli na početnim radionicama kad smo učili o priložnim oznakama vremena. Tada smo rekli da u japanskom jeziku postoje imenice koje imaju gramatičku funkciju - koje određuju odnos između svog opisa i ostatka rečenice, i tu smo stali. Sada, znajući ponešto o opisnim rečenicama, možemo u detalje proučiti ovaj vrlo važan gramatički mehanizam. Uzmimo za primjer neke česte vremenske imenice:

とき vrijeme

ころ vrijeme, period, razdoblje

しゅんかん trenutak

Nabrojane imenice imaju konkretno značenje - rečenici mogu dodati sadržaj:

その ときが 来た。 Došlo je to vrijeme.

Vrlo je često neprirodno prevoditi ili uopće razmatrati konkretno značenje priložnih imenica:

猫を見たときの花子ちゃんのえがおはわすれません。

Neću zaboraviti osmjeh koji je Hanako imala na licu kad je vidjela mačku.

日本に すんでいた ころ、まいにち ラーメンを 食べていた。

Kad sam živio u Japanu, svaki dan sam jeo rāmen.

Uočimo kako u rečenicama iznad nismo preveli ni とき ni ころ, već smo njihove opise u hrvatskom preveli kao zavisne rečenice koje opisuju vrijeme glavne. Ovo je bitna osobina svih priložnih imenica.

## Opisivanje kad se nešto dogodilo

Već znamo reći da se nešto dogodilo *jučer* ili *prošle godine*. Koristeći vremenske imenice možemo sastaviti složene rečenice s vrlo bogatim priložnim oznakama vremena. Uz dvije ranije spomenute rečenice, pogledajmo primjere:

こどものころ、川のそばであそんでいた。

Kao dijete sam se često igrao u blizini rijeke.

みちを わたる とき、くるまに きを つけてください。

Kad prelaziš cestu, pazi na aute.

かれの かおに むかって とんで くる 猫に きが ついた しゅんかん、たけしは 「これ は まちがい だった」と おもった

は まちがい だった」と おもった。 U trenu kad je spazio mačku koja leti prema njegovom licu, Takeši je pomislio kako je ovo bilo pogreška.

かれに であった あの日は いまも よく おぼえている。

I sad se dobro sjećam onog dana kad sam ga upoznao.

Uočimo kako je prijevod ovih priložnih oznaka vremena vrlo proizvoljan (npr. *kao dijete sam* umjesto *kad sam bio dijete*) - bitno je prenijeti značenje u duhu jezika, a ne gramatičku strukturu.

## Opisivanje intervala u kojem se nešto dogodilo

Koristeći imenice あいだ i うち (obje u rječniku imaju preko nekoliko različitih prijevoda) možemo izraziti značenje koje u hrvatskom postižemo riječju dok:

ともだちを まっている あいだ(に)、本を よんでいた。

Dok sam čekao prijatelja, čitao sam knjigu.

ははが 食べている うちに、たけしくんは いえを でた。

Dok je majka jela, Takeši je izišao iz kuće.

ちかい うちに1 あらしが 来る。

Uskoro dolazi oluja.

U primjerima s glagolima iznad, zgodno je uočiti da predikati zavisnih rečenica izriču trenutno stanje (~ ている) i da su u potvrdnom, neprošlom obliku. Imenice あいだ i うち u ovoj upotrebi **nikad nećemo opisivati** predikatom u prošlom vremenu. Negiramo li predikat, značenje se prigodno mijenja:

ははが見ていないうちに、たけしくんはいえをでた。

Dok majka nije gledala, Takeši je izišao iz kuće.

先生が また 来ていない あいだに まどから きょうしつに はいった。

Dok učitelj još nije došao, ušao sam u učionicu kroz prozor.

Ukoliko negirani predikat ne izriče stanje, dobivamo nešto drugačiji smisao:

先生が 来ない うちに まどから きょうしつに はいる。

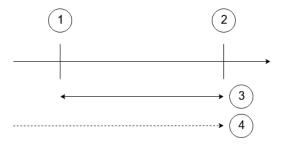
Ući ću u učionicu kroz prozor prije nego učitelj dođe.

花子ちゃんは さくらの花が ちらない うちに 日本に もどりたい。

Hanako se želi vratiti u Japan prije nego trešnje ocvatu.

Gledajući brojeve na slici u nastavku, možemo im pridružiti sljedeće događaje:

- ① さくらの花が さく
- ② さくらの花が ちる
- ③ さくらの花が さいている うちに
- (4) さくらの花が ちらない うちに



Slika 1: Trenuci na koje upućuju upotrebe ~ うちに.

<sup>&</sup>lt;sup>1</sup>Izraz ちかいうちに kao *uskoro*, *ubrzo* je čest i koristan. Ovdje nije uobičajeno reći あいだ.